

SUOMI-KREIKKA
YHDISTYSTEN LIITTO
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ
ΦΙΝΛΑΝΔΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

Filellinas

ΦΙΛΕΛΛΗΝΑΣ

1/2019 numero 85

- Porin Suomi-Kreikka yhdistys 40v
- Matka 2018
- Kulttuurivaihtoa Kreikan kanssa
- Nykykreikan opintoja
- Arvo Allosen muistorahaston stipendi

Puheenjohtajalta

Suuria muutoksia?

Tämän vuoden varsinainen liittokokous pidettiin Porissa 2.3. ennen Porin Suomi-Kreikka yhdistyksen riemukkaita 40-vuotisjuhlia. Käsitte-lyssä oli myös liiton sääntöjen muutosesitys.

Sääntömuutos oli tullut välttämättömäksi, koska liiton toiminnan kan- nalta keskeisen Opetus- ja kulttuuriministeriön avustuksen hakemuk- seen on liitettävä liittokokouksen hyväksymät hakuvuoden toiminta- suunnitelma ja talousarvio. Koska hakemus avustusta varten on jätet- tävä marraskuussa, seuraavan vuoden toiminnan suunnittelu onnistuu parhaiten syksyllä.

Niinpä liittokokous päätettiin siirtää helmikuusta pidettäväksi uusien sääntöjen mukaan syys- tai lokakuussa. Jos säännöt on hyväksytty, liitolla on jo ensi syksynä uusi liittokokous 12.10. Pietarsaaressa, jossa vuoden 2020 toimintasuunnitelman ja talousarvion käsittelyn lisäksi mm. valitaan liitolle uusi puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja hallituk- sen muut jäsenet. Toimikausi alkaa liittokokouksesta ja päättyy vuo- den 2020 liittokokoukseen.

Vuosi 2020 on myös liiton 40. toimintavuosi, jota on luonnollisesti tarkoitus juhlia sopivalla tavalla yhdessä jäsenyhdistyksiensä kanssa. Samalla on myös sopiva hetki pohtia liiton toimintaa ja tarpeellisuutta. Aktiivit ikääntyvät, nuoria pitäisi saada mukaan, monet yhdistykset ovat lopettaneet toimintansa ja uusia ei ole perustettu.

Kuitenkin OKM:n avustuksen hakemiseen tarvitaan valtakunnallinen yhdistys. Lisäksi liitto toimii jäsenyhdistyksiensä yhdysiteenä, mm. tiedottaen Kreikkaan liittyvistä tapahtumista sekä avustaen niiden to- teuttamisessa.

Liitto myös julkaisee tätä Filellinas-lehteä. Nykyisillä jäsenmaksuilla ja mainostuloilla ei ole valitettavasti mahdollista painattaa ja postittaa lehteä kaikille jäsenyhdistyksiensä jäsenille. Painettua lehteä on jaettu artikkeleiden kirjoittajille sekä muutamia kappaleita jäsenyhdistyksille ja yhteistyökumppaneille. Osa jäsenyhdistyksistä toimittaa kopioita jä- senilleen, mutta pääosa jakelusta tapahtuu sähköisessä muodossa.

Levikkiä voitaisiin tehostaa mm. toimittamalla linkki uuden Filelli- nas-numeron ilmestymisestä jäsenyhdistyksiensä sähköpostilistojen avulla mahdollisimman laajalle. Tästä saatavia lukijatilastoja voitaisiin hyödyntää myös mainosten hankinnassa. Näin voitaisiin parantaa lii- ton taloutta ja mahdollistaa tukea yhteisille tapahtumille.

Yrjö Viinikka

Sisältö:

Puheenjohtajalta	2
Porin yhdistys 40v	3-6
Matka 2019	7-8
Kulttuurivaihtoa	9-14
Nykykreikan opintoja	15-16
Runokirja Kreikasta	17
Liittohallituksen päätöksiä	18
A. Allosen stipendin haku	19
Pietarsaaren yhdistys 30v	20
Jäsenyhdistykset	21
Liitto ja liittohallitus	22

Kansikuva:

Kakos Kitsios ja Jukka Heiskanen Duo Sirtakin solisteina Porin juhlissa. Kuva Y.V.

Julkaisija:

SUOMI-KREIKKA
YHDISTYSTEN LIITTO
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ
ΦΙΛΑΝΘΡΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

Toimitus :

Kaija Kivikoski (K.K.)

Yrjö Viinikka (Y.V.)

Mikko Piironen (M.P.)

Yhteystiedot:

Hiekkakivenkuja 3
01700 Vantaa, Finland
Tel. +358 40 8313930
kaija.kivikoski(at)kolumbus.fi

Ilmoitushinnat:

1 sivu sopimuksen mukaan
½ sivua 150 €
¼ sivua 100 €

ISSN: 1799-4306

ISSN-L 1799-4306

Painopaikka:

Painojussit Oy
Terästie 26, 04220 Kerava

Liiton kotisivu:

www.skyl.fi

Porin Suomi-Kreikka yhdistys täytti 40 vuotta!

Helsingin Suomi-Kreikka yhdistyksen ansiosta olemme ylipäättään olemassa. Se teki kieli- matkan Ateenaan ja Eviolle ja kyseiselle matkalle ilmoittautui mukaan Porin oma poika – nyt jo edesmennyt - Jorgos Jassu Jorma Jansson. Siellä Kreikan auringon alla se ajatus sitten lähti itämään: perustetaan Poriin oma Kreikka-yhdistys! Mukaan perustamiseen hän sai viisi muuta innokasta Kreikan ystävää ja 21.4.79 pidettiin perustava kokous.

Pori juhli 40-vuotista taivaltaan iloisilla juhlilla 2.3.2019 Hotelli-Ravintola Rantakartanossa Kokemäenjoen rannalla Porissa.

Mutta sitä ennen on viikkoja suunniteltu ja vielä kerran suunniteltu! On ollut palavereja juhlapaikan kanssa, tanssiharjoituksia, koristeiden askartelua ja taas vähän suunnittelua. Arpaliputkin olivat *hand-made*. Juhlapäivänäkin kävi aika kuhina jo päivällä. Liiton kokoukset, juhlapaikan koristeleminen lipuin ja ilmapalloon, arpajaispöytä kuntoon ja Kreikan lippu salkoon. Se liehuikin komeasti ja näyttävästi kovassa tuulella.

Vihdoin kaikki on hyvin ja juhla voi alkaa

Juhla aloitetaan yleensä toivottamalla vieraat tervetulleiksi. Puheenjohtajana marssin lavalle. Aloitin puheeni - kuten aina aloitan - tutuilla sanoilla: *Kalispera, ti kanete, kalos irthate*.

Kun olin pääsemässä varsinaiseen puheeseeni - iso plosa paperia kädessäni - **Duo Sirtaki** aloitti soittamaan tuttuakin tutumpaa ja aina sykkähdyttävää *Zorbasta*. Katsoin muka kummissani, että mitä ihmettä! Heitin paperit ilmaan ja lähdin tanssiin. Tanssiryhmämme **Nefeli** tanssi *hasapikos*-osuuden jonka jälkeen kaikki vieraat patisteltiin mukaan tanssiin. Paitsi ettei Porissa oikeastaan koskaan tarvitse yleisöä patistella tanssimaan. Halusimme räväkän ja "kaikki heti mukaan" alun. Uskoisin että sitä se oli! Kierrellessäni myöhemmin pöydissä aloitusta kehuttiinkin erilaiseksi ja mieleenpainuvaksi. Ja se jopa taidettiin laittaa korvan taakse myöhempää käyttöä varten.

Mutta ei minusta niin vain päästy vaan kapusin takaisin lavalle jatkamaan puhettani. Ja kohottamaan ousot Porille ja meille kaikille. *Jamas!* Vähän piti puusuttaa välillä...sitä se *hasaposervikos* teettää

Tanssiryhmä Nefeli Zorbaksen lumoissa. Edessä vas. Anne Myntti ja Päivi Vuorio. Takarivissä vas. Paula Hyyppä, Pirjo Koskinen, kirkkain tähtemme Kyriakos Kitsios (*Kakos*) on valitettavasti jäänyt pahasti Annen taakse, Katja Hoteinen ja Kirsi Hyttinen.

Seuraavaksi kävimme käsiksi ruokaan

Rantakartanon Markolle henkilökuntineen ja erityisesti keittiölle pitää antaa iso kiitos ja tunnustus. He ottivat aika ison haasteen vastaan valmistaa kreikkalaisia herkkuja sadalle Kreikan ystävälle, joilla taatusti jokaisella on oma vankka mielipide siitä mitä on hyvä kreikkalainen ruoka. Rantakartano onnistui loistavasti! Bravo! Ruokaa kiiteltiinkin vuolaasti eri pöydissä.

Ruoka on niin tärkeä osa juhlia joten pidimmekin ”ruoka-palaverin” jossa asiantuntijana mukana oli **Kaisa Sovero**. Hän on asunut Kreikassa puolet elämästään ja tuntee kreikkalaisen ruuan salat. Häneltä saimmekin kullannarvoisia neuvoja ja vinkkejä. Opimme senkin, että oliiviöljy lisätään ruokaan kuunnellen. Hän huomasi kummastuneet

katseemme ja selitti että koska hän harrastaa myös musiikkia niin hän lisää monet mausteet kuunnellen. Rantakartanon kokki sanoi, että asia selvä. Hänkin harrastaa musiikkia. Yhteisymmärrys tai pitäisikö tässä tapauksessa sanoa, että yhteinen sävel oli löytynyt.

Alkupaloina pienet lihapullat, juusto- ja nakkipiiraset, erilaisia oliiveja, *tzatsikia* ja alkupalojen kruununa Kaisa Soveron ihan itse tekemät viininlehtikääryleet. Myös piiraset olivat hänen käsialaansa. Pääruokana *juvetsi*, kreikkalainen salaatti, tonnikalasaalaatti ja kesäkurpitsamunakas. Maalais- ja pitaleipää. Jälkkärinä jogurttia, hunajaa, saksanpähkinää, kanelia ja vesimelonin paloja. Yhdistys tarjosi myös ruokaviinin. Myöhemmin juotiin vielä kakkukaffeet.

Tanssia, tanssia, tanssia...

Tanssi kuuluu erottamattomana osana Poriin. Ruokailun jälkeen päästiinkin itse asiaan ja oli tanssin vuoro.

Tanssiryhmä **Nefeli** esitti ensin kolme tanssia (*Pentozali Kos*, *Zaharoula* ja *Samiotissa*), joiden jälkeen lattia oli vapaa. Lattia täytyikin oitis innokkaista tanssijoista.

Pitkin iltaa nähtiin hienoja esityksiä kuten Annen ja Päivin huivitanssi *Kalimera Salomi* ja keppitanssi *Pino Pino*. Nähtiin upeita *zeibekikoksia* ja *hasapikoksia*.

Eikä siellä penkilläkään vitkastelu. Juhlasali oli lähes aina tyhjä istujista, kun *hasaposervikos* kajahti ilmoille. Tanssittiin *Nefelin tango*. Aloitimme normaalisti rivissä. Annelle kävi flaksi ja hänen miehensä Jari tuli pokkaamaan oikeaan tangoon. Meille muille ei käynyt niin hyvä flaksi vaan jatkoimme normaaliin tapaan. Yleisö lähti tähänkin hienosti mukaan ja pian parketilla liiteli monta paria tangon lumoissa.

Puheita, onniteluja, tarinoita

Puheitakin pidettiin, kivoja tarinoita kerrottiin, onniteltiin. Aktiiviseksi yhdistykseksi kehuttiin - mikä lämmitti puheenjohtajan mieltä erityisesti.

Liiton tervehdys

Jaakko Koskinen, Kimmo ja Ari-Pekka onniteluvuorossa

DuoSirtaki, Kimmo Hyyppä ja Ari-Pekka Haapanen, Turusta huolehti musiikista tuttuun taattuun tapaan. Duo on kulkenut matkassamme lähes 40 vuotta. He ovat meidän vakio-bändimme ja heillä on laaja fanijoukko Porissa.

Kimmo puheessaan kertoi toisenkin asian joka hänet yhdistää Poriin.

Ennen vanhaan (oi nuoruus) kun keikka oli ohi niin mentiin paikalliseen ravintola Punaiseen Kukkoon jatkoille. Eräillä jatkoilla hän tapasi nuoren kauniin naisen. Ja siitä se sitten lähti ja tänä vuonna he viettivät 20-vuotishääpäiväänsä. Lämpimät onnitelut!

Ehkä kuitenkin yllättävin - apua - mitä sieltä oikein tulee - oli poikani **Jaakon** puhe, joka tuli minulle täytenä yllätyksenä. Hauskasti hän kuvaili sitä, kun hänet on polvenkorkuisesta viety Kreikkaan ja hän ei silloin pienenä oikein ymmärtänyt, miksi aina

Kreikkaan. Muut koulussa kehuskelivat, kuinka monissa maissa he olivat olleet ja Jaakko oli aina vaan Kreikassa. Aikuisena hänkin on alkanut ymmärtää ja yksi syy on mm. meidän Kreikka-juhlamme, joissa hänen mielestään – ja minunkin mielestäni – on niin mahtavaa porukkaa! Että Kreikka tuo ihmiset yhteen, viettämään aikaa keskenään ja kaikista tulee kuin iso perhe. Ensimmäisestä buzukin sävelestä on kannat katossa ja ilo ylimmillään. Ja kuinkas Jaakolta sitten sujuu *hasaposervikos* – olen ollut huomaavinani kehitystä!

Yllätysesiihtyjä: Duo Kakos ja Jukkis (Jukka Heiskanen). Ari-Pekka tarkkailee vieressä kuinka pojilta sujuu *Kaimos*.

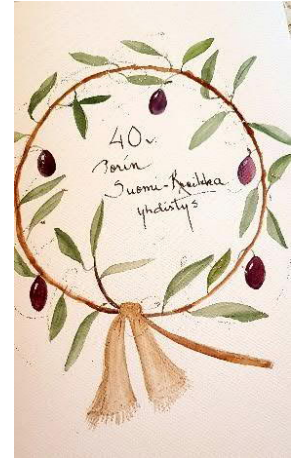
Kaikki hauska loppuu aikanaan – ja yleensä kesken illan – kuten nytkin. On kiitosten aika.

Kiitos kaikille niin omille kuin vieraille ympäri Suomen! Te teette juhlan! Olette mahtavaa porukkaa!

Päätän raporttini Turun Suomi-Kreikka seuran onnittelukortissa olevaan runoon:

Jos viettää tahdot illan rennon,
vain lyhyen teet lomalennon.
Saavut silloin Pikku-Kreikkaan
Porin juhliin minä veikkaan.
Tuoksuun musakan, ouzon aidon,
hurmaan buzukin ja tanssitaidon.
Ken tämän aistii, silloin vasta jotain tietää tunnelmasta.
Kun iltaa ollaan päättämässä ohje siihen kuuluu tässä:
Jos suussa maistuu vanha vihta sano silloin – Kalinihta!

(Kortti ja runo *handmade by* Tarja Kankaanranta.)

Pori kiittää ja siirtää soihdun Pietarsaarelle, jossa juhliataan 12.10.2019

Teksti ja kuvat: **Pirjo Koskinen**, Puheenjohtaja, Porin Suomi-Kreikka yhdistys ry

Kunniajäsen

Sirkka Backman on kutsuttu 13.3.2019 **Porin Suomi-Kreikka yhdistys ry:n** kunniajäseneksi huomionosoituksena yhdistyksen toiminnan monipuolisesta ja laaja-alaisesta edistämisestä ja tukemisestä.

Sirkka (kolmas vasemmalta) rakkaan lempiharrastuksensa parissa.

Sirkka saapui Poriin Järvenpään kautta ja liittyi Porin yhdistykseen vuonna 2002. Hän toimi yhdistyksen puheenjohtajana vuosina 2007 – 2012. Ensi töikseen hän suurena tanssinystävänsä elvytti jo hieman hiipumaan päässeen tanssiharrastuksen. Hän on edelleen aktiivisesti mukana toiminnassa.

Pirjo Koskinen

Matkamessuilla 2019

Pohjois-Euroopan suurin matkailualan tapahtuma, Matka 2019, järjestettiin 17.- 20.1. Messukeskuksessa Helsingissä. Matkamessuilla esittäytyi 935 näytteilleasettajaa, jotka edustivat 90 maata tai aluetta. Kävijöitä tungeksi messuilla kaikkiaan 64 589, mukaanluettuna torstain ammattilaiskävijät ja kaikki näytteilleasettajat.

Messukeskuksen tutkimusten mukaisesti ihmiset hakevat vuosittain toistuvilta matkailualan messuilta elämyksiä, irtiotta arjestaan, tutustuvat matkakohteisiin ja niiden palveluihin, unelmoivat uusista matkoista, kokeilevat uusia asioita ja luonnollisesti katselevat myös matkatarjouksia.

Liitto osallistui messuille jo perinteisesti yhdessä Helsingin yhdistyksen kanssa. Tarkoituksena on näkyä siellä, missä matkailijat viihtyvät, kertoa Kreikkayhdistysten toiminnasta ja itse kunkin kokemuksesta Kreikasta sekä myös hankkia uusia jäseniä. Viimevuotiseen tapaan olimme Kreikan matkailutoimiston vieraana heidän alueellaan.

Samalla alueella oli myös lentoyhtiö Aegean Airlinesin edustajia sekä Rodoksen ja Kreetan alueiden matkailun edustajia. Päivystäjiä oli mukana Helsingin lisäksi Porin ja Keski-Savon yhdistyksistä. Kreikan matkailutoimiston alue muodosti yhdessä Kyproksen matkailutoimiston ja Gavrielides Foodin kanssa

yhtenäisen kreikkalaisen alueen hyvin keskeisellä paikalla.

Parasta antia matkamessuilla ovat aina antoisat juttutuokiot muiden Kreikassa käyneiden matkailijoiden kanssa, mikä nytkin vei valtaosan päivystäjien ajasta. Lisäksi alueella vierailivat Kreikan suurlähettiläs sekä Kreikan valtion johtoa Ateenasta ja Tukholmasta.

Liisa Kylmä ja Kaija Kivikoski liiton osastolla.

Marjut Katoniemi-Kutsuridis kertomassa Kreikasta

Kirjailija Merja Tuominen-Gialitaki ja naapuri juttelevat

Lauantaina 19.1. saimme ihastella **Suomen Heleerien tanssiryhmän** esityksiä suurella *Inspiration Stage* -lavalla. Lopuksi ryhmä innosti myös yleisöä liittymään lavan täydeltä mukaan kreikkalaisiin tansseihin.

Hasapikos (Kuva: Anton Wolski)

Hasaposervikos (Kuva: Anton Wolski)

U.V.

Minun vuoroni

Suomen Ateenan instituutin vuoden 2018 viimeinen kuvataideprojekti oli Jarno Vesalan yksityisnäyttely *My Turn*. Vuoden nuori taiteilija 2013 -palkittu Vesala tunnetaan hänen omaperäisistä installaatioistaan, joita hän täydentää videoilla ja/tai äänillä. Näyttely toteutettiin yhteistyössä *Cheap Art* -gallerian kanssa marraskuussa.

Näyttely koostui kolmesta teoksesta. *Medusa* on kattoon projisoitu videoteos, jossa paljaiden jalkapohjien tömistely kuuluu voimakkaana kaiuttimista. Teos voi olla yllättävä siksi että sen kuulee ennen kuin ymmärtää katsoa ylös kattoon.

Jarno Vesala: Videoprojisoititeos Medusa.

Here -installaatioissa seisoo vanhus odottamassa hissiä. Hissi on videoprojisoitu ja rajattu seinään samaan kokoon kuin normaali vanhanaikainen hissi, jonka veto-oven läpi näkyy hissikoriin. Videossa

*Näyttelyn valmistelijat:
Sebastian Boulter, Yorgos Georgakopoulos,
Jarno Vesala ja Dimitris Georgakopoulos*

näkyy ihmisiä menevän ylös ja alas. Vanhus odottaa mutta hissi ei koskaan pysähdy hänen kerrokseensa.

*Jarno Vesala: videoprojisoititut installaatiot *Kaukana kavala maailma* ja *Täällä*.*

Näyttelyn kolmas videoinstallaatio *Kaukana kavala maailma* oli ateenalaisyleisölle puhuttelevin ja hämmentävin. Installaatioissa on valkoinen noin 240x240x240cm kokoinen laatikko, joka on muuten umpinainen mutta siinä ei ole kattoa. Sen yhdessä kulmassa on valvontakamera, mikä kuvaa laatikon sisälle. Laatikon viereiseen seinään on projisoitu se mitä valvontakamera kuvaa: tuoli, pöytä, sänky ja vanhahko nainen. Teos herätti katsojissa välittömän sympatian naista kohtaan. Teoksen toteutus on niin todentuntuinen, että monet näyttelyvieraat uskoivat laatikon sisällä olevan ihminen – suljettuna ja teljettynä laatikkoon koko näyttelyn ajan. Mutta teoksen nimestä, *Kaukana kavala maailma*, löytyy Vesalalle tyypillinen yllättävyys teoksen ajatuksen suhteen: Onko nainen teljettynä laatikkoon vai onko laatikon ulkopuolella olevat teljettyjä kavalaan maailmaan?

*Jarno Vesala: *Kaukana kavala maailma**

Jarno Vesalan haastattelu

Sebastian Boulter: Lähes kaikissa teoksissasi on lähtökohtana ihminen. Kuvanveistäjänä ja videotaiteilijana käsittelet usein tilanteita, joissa ihminen on itsekseen. Installaatioilla luot heille ympäristön ja valoilla ja äänillä tunnelman.

Keitä nuo ihmiset ovat ja mikä heidän kohtalonsa on?

Jarno Vesala: *Ihminen ja hänen toimintansa ovat tosiaan teoksissani aina lähtökohtana. Ihminen on aina itsekseen. Teoksissani on usein yksi hahmo (päähenkilö), ja katsojia ovat ne ”muut” ihmiset.*

Teoksissani olevat hahmot ovat ihmisiä ympäriltäni, tuttuja ja tuntemattomia. Minä tarvitsen vahvan ihmiskokemuksen, jotta rupean sitä teoksessani käsittelemään. Monessa teoksessani on mukana muun muassa uutisista lukemiani ihmiskohtaloita ja näihin tarinoihin olen voinut lisätä piirteitä tutuista ihmisistä ja ympäristöistä.

Pyrin luomaan teokseen vahvan tilanteen/kohtauksen, toivon tämän täydentyvän katsojan omilla muistoilla ja kokemuksilla. Näiden muistojen ja kokemusten kautta katsoja rakentaa tarinansa teosteni hahmoille.

S.B: Ympäristöt ovat usein hyvin arkisia, mutta hieman pelottavia tai alakuloisia. Mitä arki mielestäsi on?

J.V: *Arkisia elementtejä ovat vaikkapa valo, tuoli/istuminen ja ruoka/syöminen. Arkipäiväisiä toimintoja kuten kävely ja nukkuminen, niitä toteuttaa rikas ja köyhä. Käytän teoksissa usein tuollaisia arkisia elementtejä, jotka koskettavat useampaa ihmistä tällä pallolla.*

Minulle arki on hyvinkin luoppaavaa, tietynlaisten asioiden toistamista. Se voi olla myös pysyvyyttä ja tietyllä tavalla turvallista.

Minua kiinnostaa tehdä teoksiini pysähtyneitä arkisia hetkiä, tällaisia voivat olla hissin odottelu tai television katselu. Silloin kun tämänkaltaisessa toiminnassa ei tapahdu muutosta, se muuttuu myös pelottavaksi. Tuollaiseen hetkeen rakentuu yhtä aikaa eloa ja kuolemaa. Katsojan katsoessa tuollaista pysähtynyttä toimintaa, siinä syntyy arkisen elämän tarkkailua.

Haluan monesti katsojan kyseenalaistavan arkisia toimintojamme tai yhtä lailla pysähtyä kauniin arkisen hetken äärelle. Näiden yksinkertaisten toimintojen avulla rakentuu myös tärkeä yhteys katsojan ja teoksen välille. Se synnyttää näiden välille yhteisen kohtauksen/suhteen. Teoksissani arkiset elementit voivat usein olla myös viitteellisiä. Mutta näillä pienillä tai suurilla elementeillä luodaan

teoksen sisälle toimintaa/tapahtumaa, johon katsoja ottaa osaa tiedostaen tai tiedostamatta. Kun teoksessa olevan hahmon ja katsojan välille on syntynyt jonkinlainen suhde, niin hahmon toimittama arkinen toiminta muuttuu toisarvoiseksi.

S.B: Valoin ja äänin luodut tunnelmat viittaavat usein hämärään ja pimeyteen tai lauluun, vaikerointiin ja hiljaisuuteen. Kuinka tärkeitä töissäsi ovat valon ja pimeyden, tai äänen ja hiljaisuuden suhteet?

J.V: *Nämä kaikki ovat erittäin tärkeitä elementtejä. Työskentelen pääosin hämärässä ja teoksen alkuvaiheessa täytyy olla myös täysin hiljaista. Aloitan teoksen rakentamisen lisäämällä hiljalleen pimeyden elementtejä ja/tai ottamalla niitä pois, olipa kyseessä sitten valot tai projisoinnit. Teokseni koostuvat näistä pienistä jäljelle jääneistä elementeistä. Äänet ja valot rytmittävät teosta. Niillä luon teoksille myös keston ja kierron. En ole halunnut laittaa teoksiini puhetta, olen myös pyrkinyt jättämään kielen merkityksen pois.*

S.B: Viimeistelemättömässä kirjassaan nuorille taiteilijoille, *Dürer* (1471-1528) varoittaa liiallisesta ponnistelusta, mikä saattaa ajaa melankoliaan. Onko sinun teoksissasi kyse melankoliasta tai oletko kokenut taiteilijana vastaavaa liiallisen ponnistelun vuoksi?

J.V: *Koen aina melankoliaa intensiivisen työskentelyn jälkeen. Näyttelyn tai teoksen valmistuttua astuu esiin kiireettömyys ja pysähtyminen. Odotan usein kauhun sekaisin tuntein, miten tällä kertaa käy. Kyllä minulla on teoksissani paljon melankolista odotusta ja kaipuuta, mutta näen niissä monesti myös huumoria.*

S.B: Jotkut sosiologit esittävät, että kapitalismin ja teollistumisen heikentävät vaikutukset ihmisen olemassaololle ja havainnointiin ovat osoittaneet, että 1800-luvun kirjailijat ja taiteilijat kääntyivät yhä enemmän itsereflektioon. Siten arjen jokapäiväinen elämä oli esillä heidän kirjoituksissaan ja taiteessaan huomattavasti suuremmissa määrin kuin aikaisemmassa taiteessa.

Onko sinun teoksissasi havaittavissa itsereflektiota suhteessa arkeen?

J.V: *2000-luvulla ei nykytaiteessa ole kovin seksikästä tuon kaltainen itsereflektio, mutta kyllä minä sitä teen. Ja minä pidän sitä myös hyvin tärkeänä ja kiinnostavana, mutta tärkeintä on, miten sen tuot taiteilijana esille ja mitä haluat katsojalle kertoa.*

Teksti ja kuvat: *Sebastian Boulter*

Suomalais-kreikkalaista kulttuurivaihtoa

Kulttuurivaihdon hienous on siinä, että vaihtoprojekteja tehdessä voi tutustua samaan aikaan eri kulttuurialojen keskuksiin ja kulttuurityötä tekeviin ihmisiin kahdessa tai useammassa eri kulttuuripiirissä. Tässä tapauksessa Euroopan Pohjois- ja Etelälaitamalla sijaitseviin suomalaiseen ja kreikkalaiseen kulttuuripiiriin.

Suomen Ateenan-instituutti ja Koroneos -talo

Suomen Ateenan instituutti on arkeologinen instituutti, jonka päätehtävänä on harjoittaa ja edistää Kreikan arkeologian, historian, kielen ja kulttuurin tutkimusta. Instituutin residenssissä, **Koroneos** -talossa vierailee vuosittain arkeologian opiskelijoiden ja tutkijoiden lisäksi muun muassa kirjailijoita ja kuvataiteilijoita. Tulin alkuvuodesta 2018 taiteilijavieraina Koroneos -talon residenssiin työskentelemään. Kolmen kuukauden residenssijakseni aikana tutustuin ateenalaisiin taidekeskuksiin ja loin Ateenassa useita yhteistyökumppaneita.

Residenssityöskentelyjaksoni päätteeksi tuotin yhden suomalaislyhytelokuvatapahtuman ateenalaiseen kulttuurikeskukseen **KET:iin** (Κέντρο Ελέγχου Τηλεοράσεων) huhtikuussa 2018. Kuratoin tapahtumaan anonyyminä pysyttelevän taiteilijaryhmän **Lost Foundationin** kokeellisia taidevideoita sekä **Risto-Pekka Blomin, Philip Pedersenin, Visa Knuutilan ja Hanneriina Moisseisen** lyhytelokuvia. Tapahduma oli TVCC:n toiminnan johtajan **Fotini Banou'n** mielestä siksi mielenkiintoinen, että se toistettiin toukokuussa.

Residenssityöskentelyjaksoni jälkeen keskustelin työskentelyni jatkumahdollisuuksista instituutin johtaja **Björn Forsénin** ja tutkija-opettaja **Vesa Vahtikarin** kanssa, ja sain Suomen Ateenan instituutin säätiöltä vuoden palkkatukisopimuksen projektityöntekijänä instituutilla. Koska mielestäni suomalaisen kulttuurin esille tuominen Kreikkaan jäisi tietyllä tapaa yksipuoliseksi, tahdoin ryhtyä tuottamaan myös kreikkalaista kulttuuria Suomeen. Täten kuratoin ja tuotin syyskuussa 2018 tapahtuneen **suomalais-kreikkalaisen yhteisnäyttelyn** Tampereen kaupungin kulttuuripalveluiden ylläpitämään **Kulttuuritalo Laikun** galleriaan. Näyttely oli osa Tampereella vuosittain järjestettävää Maailmantango -festivaalia, jonka taiteellinen johtaja **Simón Riestra Aedo** oli kutsunut minut näyttelyn kuraattoriksi. Järjestin tämän lisäksi kolmen kreikkalaisen dokumenttielokuvaohjaajan Angelos Ralliksen, Dimitris Koutsiabasakosin ja Andreas Hadjipaterasin elokuvanäytökset Pirkanmaan elokuvakeskuksen Niagara -elokuvateatteriin Tampereella.

Laitakaupungin varjot -yhteisnäyttely

Kulttuuritalo Laikun Laitakaupunkien varjot -yhteisnäyttelyssä oli yksitoista taiteilijaa, joista neljä kreikkalaisia. Näyttelyssä oli esillä maalauksia, piirustuksia, valokuvia ja yksi videoteos. **Augustus Veinogloun** piirustussarja on tehty hänen autonsaan. Veinoglou ajaa Ateenan kaupungin periferioilla. Hän kuvaa näkemiään hiljaisia teitä, joutomaita ja rakennustyömaita öisin. Laitakaupunkimaisemat hän valaisee autonsa ajovaloilla.

Augustus Veinoglou, *Gloomy Turn*, 45x35, sekatekniikka paperille, 2009

Angelos Rallis on kuvannut Lontoossa asuessaan Lontoon East End'in torielämää vuoden 2012 Lontoon olympialaisten alla, jolloin tuo muinainen urheilutapahtumahanke vaikutti ihmismaantieteellisellä tasolla paikallisten elämään tavalla, jota lehtien urheiluvuilla ei käsitellä ollenkaan.

Angelos Rallis: *London East End*, 20x26, 35mm filmi, 2006.

Yiannis **Kastritsiksen** videoteos Toveri on muoto-kuva **Dimitrios Bessaksesta**, joka asuu vuorilla, **Dafni** -kylän laitamilla Evritaniassa, Keskisessä Kreikassa. Lyhytelokuva on myös dokumentti **Kastrik-siksen** työstämästä veistoksesta, joka kuvaa Bessasta lepuuttamassa käsiään lapion kahvaa vasten.

Näyttelyn neljäs kreikkalaistaiteilija **Ilias Sipsas** työskentelee itse rakentamassaan pimiössä. Hänen työskentelymetodinsa on löytää laitakaupunkien toreilta vanhoja negatiiveja, joita hän työstää valottamalla kuvien päälle esineitä tai paperista tms. materiaalista leikattuja muotoja. Tällä kombinaatiolla hän löytää uusia merkityksiä sekä alkuperäisille valokuville että hänen luomilleen uusille, valokuvien päällä oleville muodoille.

Ilias Sipsas: Nightfall, 24x18, pimiövedos, 2015

Suomalaistaiteilijoista **Erno Peltosen**, **Maria Ato-suon** ja **Tuula Lehtisen** maalausten tarinat palasivat sadan vuoden takaiseen Suomen sisällissodan aikoihin. Ne eivät käsitelleet itse sotaa, vaan muistia, perhettä sekä naiseutta sodan melskeissä.

Jani Ikosen valokuvasarja lasten leikkipuistoista Tampereen kaupungin laitamilta hätkähdytti sillä, ettei yhdessäkään hänen 24 valokuvassaan ollut ainuttakaan lasta.

Jyri Pitkäsen lähestymistapa hänen valokuvissaan on yhteisöllisesti osallistuvaa. Hän oli pyytänyt Savonlinnan kaupungin työmiehet pystyttämään virallisen näköisiä Nähtävyys -kylttejä ympäri Savonlinnan kaupungin laitamia. Pitkäsen kuvissa näkyvät työmiehet työssään taustamaisemana ryteikköjä, järvi, parkkipaikka tai joku autioitunut liiketila.

Erno Peltonen: Emigrantti, 125x125, sekatekniikka kankaalle, 2017.

Tuula Lehtinen: Aion Albumi I ja II, 170x110, sekatekniikka kovalevyille, 2015.

Mirja Kurri ja **Joanna Lamberg** ovat tekniikaltaan kaksi omaperäistä, tamperelaista kuvataiteilijaa, jotka työskentelyssään käyttävät ennakkoluulottomasti materiaaleja, joihin ovat hyvin perehtyneet. Heidän tutkielmansa Laitakaupunkien varjoista näyttävät henkilökohtaisemmalla tasolla; itsenä olemisesta kaupungissa, kaupungin ehdoilla, kaupungista riippuvaisena.

Elokuvateatteri Niagaran kreikkalaisdokumenttielokuvanäytökset

Yhteisnäyttelyyn osallistunut **Angelos Rallis** kuvasi elokuvassaan *Shingal, Where Are You?* Kaakkois-Turkissa, *Jesidi*-yhteisössä erästä perhettä, joka yrittää saada *Isis*-järjestön kidnappaaman tyttärensä lunnaita vastaan takaisin. Elokuva koostuu pitkistä ostoista, odottavista hetkistä ja arkipäivien askareista, joista huokuu perheen huoli ja ahdinko.

Dimitris Koutsiabasakosin dokumenttielokuvan muotokuvahenkilö on kreikkalainen kuvataiteilija **Yiannis Kastritsis**, sama taiteilija, joka omalla videoteoksellaan osallistui Kulttuuritalo Laikun yhteisnäyttelyyn. Koutsiabasakos tuo kuitenkin Kastritsiksestä esille hänelle luonteenomaisen taipumuksen maalaamiseen, piirtämiseen ja kuvan veistoon. Elokuvassa *Man and His Shadow* Kastritsis kertoo

myös suhteestaan taiteeseen ja työskentelyynsä ja näyttää muun muassa miten hän itse tekee lähes kaiken työskentelymateriaalinsa, kuten öljyvärisä.

Manolis Glezos tunnetaan miehenä, joka sai aikaan kreikkalaisen vastarintaliikkeen hänen revittyään hakaristilipun alas Ateenan Akropoliilta Natsi-invaasion aikana 1941. **Andreas Hadjipaterasin** elokuvassa *The Last Parisian* Glezos kuitenkin kieltäytyy olemasta luokiteltu yhden tapauksen ihmeiden tekijäksi, eikä hän suostu edes puhumaan "lipputapauksesta". Röykyttäen, luennoiden ja vitsaillen, kehittää Glezos kädenväännön kuvausryhmän kanssa, kun ryhmä samalla paljastaa Glezosin luonteen hänen arvoituksellisen myytin takaa.

Kulttuuritalo Laikku: Simón Riestra Aedo, Maailmantango -festivaalien taiteellinen johtaja, Jarno Vesala, Tampereen kaupungin kulttuuripalveluiden kulttuurituottaja, Sebastian Boulter, kuraattori, Suomen Ateenan instituutti, kuva Hannamari Matikainen.

Teksti ja kuvat: **Sebastian Boulter** (Arvo Allosen muistorahaston stipendi v.2018)

Nikolaos Koroneos in memoriam

Professori Nikolaos Ioannis Koroneos syntyi Ateenassa 7. tammikuuta 1935 ja kuoli kotikaupungissaan Ateenassa 8. heinäkuuta 2018.

Koroneos tuli tunnetuksi suurena Suomen ystävänä ja filantrooppina. Hänen lahjoittamansa ja nimeään kantavat kiinteistöt Ateenan keskustan tuntumassa toimivat edelleen suomalaisten tutkijoiden, opiskelijoiden ja muidenkin Kreikan kulttuurista kiinnostuneiden käytössä.

Koroneos valmistui tierakennusinsinööriksi Ateenan teknillisestä korkeakoulussa väitellen myös tohtoriksi. Hän jatkoi opiskelemalla taloustieteitä Münchenin yliopistossa. Hän toimi sittemmin tierakennuksen professorina Münchenin, Zürichin ja Thessalonikin teknillisissä korkeakouluissa. Hän toimi myös Kreikan Ilma-voimien akatemian opettajana sekä puolustusministeriön asiantuntijana.

Seuraavaksi hän työskenteli isojen rakennusfirmojen konsulttina sekä osallistui useisiin alan kansainväliisiin konferensseihin. Tutkimustensa tuloksena hän julkaisi kattavia julkaisuja, muun muassa 5-osaisen Rautatiet-teoksen sekä 8-osaisen Tierakennus-tutkimuksen.

Koroneos laajensi maailmankuvaansa matkustamalla ympäri maapalloa, ei minään turistina vaan yksinäisenä tutkimusmatkailijana, tunkeutuen pelottomasti vaarallisiinkin kohteisiin. Hän oli valmis menemään minne tahansa etsiessään harvinaisia postimerkkejä, joista hänellä olikin mittava kokoelma. Niistä hän lahjoitti suuren osan Suomeen.

Koroneoksen kiinnostus Suomeen heräsi Talvisodasta, kuten monen muunkin kreikkalaisen kohdalla. Kävihan Kreikka vuotta myöhemmin oman talvisotansa Mussolinia vastaan. Eniten Koroneosta miellytti Suomen valtion tiukka taloudenpito, mistä hän kipakasti muistutti minua pahoitellessani kerran Ateenan edustuston kanslian ankeita puitteita.

Koroneos oli klassisen kreikkalaisen arvomaailman omaava, ei mikään roomalainen Maecenas, niin meseenaaatti kuin olikin. Hän ei välittänyt henkilöönsä kohdistuvista suitsutuksista, mutta arvosti saamaansa Suomen Leijonan komentajamerkkiä.

Hän oli valmis lahjoittamaan Suomen valtiolle 6-7 milj. euroa Sveitsissä olleelta tililtään välttääkseen rahojen joutumista kuolemansa jälkeen Kreikan korruptoituneelle hallitukselle. Kohteeksi valikoitui silloin vielä rahoitusvaikeuksissa ollut Alvar Aallon kirjasto Viipurissa. Lahjoituksen työstäminen jäi sittemmin kesken, kun hän sai päähänsä, ettei lahjoittamansa postimerkkikokoelman esillepano toteutuisi sovitulla tavalla.

Viimeiset vuodet Koroneos vietti syrjäänvetäytyvää elämää. Hän oli rikas mies, joka halusi kuolla köyhänä. Niinpä hän matkusti ympäri Kreikkaa pyrkien käymään jokaisessa luostarissa kantaen niihin irtaimistoaan lahjaksi. Nikolaos Koroneoksessa oli tyyliä.

Tapani Brotherus

Kirjoittaja on Nikolaos Koroneoksen ystävä ja yhteistyökumppani sekä Suomen Kreikan-suurlähettiläs vuosilta 2000-2003.

Lähde: Helsingin Sanomat 20.1.2019

Aikajanaani nykykreikan kieliopinnoissa

On kiitollista muistella välillä menneitä, kuin myös suunnitella tulevia. Usein tuleva tulee suunnittelematta ja tehtäväksi jää ainoastaan ”mopedin” hallinta ja tulevan vastaanottaminen.

Itselläni alkoi tuollainen ”mopedin” ohjaamisvaihe, kun vuonna 2007 aloitin Turun Työväenopistossa nykykreikan opiskelun alkeista opettajanani **Nikos Filoras**. Muistan vielä muutaman luokkakaverin tuolta syyslukukauden kurssilta, joka kokoontui kuten monet muutkin opintoryhmät jyhkeässä kivitalossa Maariankadun ja Aurakadun kulmassa. Ikkunat luokahuoneessa olivat niin korkealla, ettei niistä voinut seurata kadun vilinää. Eipä tosin vaativa opettajamme antanut siihen tilaisuuttakaan, sillä tunnit olivat työntäyteisiä aina uusine, mielenkiintoisine oheismateriaaleineen.

Kiinnostukseni kreikan kieleen oli alkanut jo syksyllä 2005, jolloin perheeni kanssa teimme elämäni toisen Kreetan matkan, *Hanian* alueelle. Ensimmäinen matka 1990-luvulla suuntautui Itä-Kreetalle vaimoni Eijan ja pienen poikamme Mikan kanssa.

Vasta 2005 Hanian matkalla tai oikeastaan vasta sen jälkeen minulla kolahti kiinnostus päälle minusta kauniiseen ja rakenteellisesti mielenkiintoiseen kieleen. Peruskohteliaisuudet olivat jo lakkarissa Haniaan lentäessämme ja vaimoni jarrutteli kertaustointoni lentokoneessa, kun päätin vielä hioa tervehdykset ja muut huomaavaisuudet puhekuuntoon. Apunani ja ainoana tukenani oli matkaopas, jonka lopussa oli pari sivua kieltä, tarvittavat fraasit.

Helmikuussa 2005 olin aloittanut yrittäjänä ja koko vuosi aina lokakuulle saakka meni uuteen työhöni tustuessa. Lopen väsyneenä työn paljouteen lensimme siis Haniaan lepäämään ja rentoutumaan ja tekemään jotain ihan muuta kuin apteekkityötä. Olin herkkä kaikille vaikutteille ja niin ostin mm. kassillisen kirjoja kotiin tuomisiksi ja tietysti musiikkia.

Kirjat elivät kotiin tultuamme omaa hiljaiseloaan, mutta musiikki soi kodissamme jatkuvasti ja minä aloin laulamaan mukana, minkä tempossa pysyin. Tuossa vaiheessa en sanoista juuri ymmärtänyt. Mutta kieli tuntui edelleen kauniilta ja musiikin kanssa se sai lisää väriä ja iloa. Mielenkiinto syntyi iloisissa merkeissä. En pelännyt lausua ääneen sanoja ja lyhyitä lauseita, kun olin ne laulaen oppinut vähitellen.

Noin 2 vuotta lauloin vapaa-ajat kreikan kielellä ja aloin ymmärtämään lisää ja lisää sanoja. Koskaan en käyttänyt enkä ole käyttänyt konekääntäjiä. Opin luonnollisesti kreikkaa laulaen ja lyhyitä lauseita laukoen. En aivan saanut hullunleimaa, mutta silläkin peloteltiin.

Luokkakuva

Vuosien 2006 ja 2007 Kreetan matkat olivat jo siipiään kokeilevan itseopiskelijan kulta-aikaa. Uskalsin kokeilla lauseita ja sanoja sopivissa tilanteissa, esim. tavernassa ruokaa tilatessamme rennolta tarjoilijapöydältä. ”*Puhutte kreikkaa*” -kommentit olivat bensaa liekkeihin, rohkeutta tuli lisää matka matkalta. Virheitäkin tuli, mutta ne eivät päässeet masentamaan montaakaan kertaa, koska kuulijat oikaisivat ja korjasivat räikeimmät virheet taitavasti rohkaisten vaan harrastusta jatkamaan.

Syksyllä 2007 päätin hankkia tietoa Turun kurssitarjonnasta ja törmäsin syyskuussa alkavaan alkeiskurssiin. Menin mukaan ja pääsin virallisesti alkuun Nikon koulussa. Samalla tavalla menin seuraavinkin syksyinä (3-4) jatkokurseille ja jonkun tasokurssin kävin kaksikin kertaa, kun muuta tarjontaa ei ollut ja halusin pysyä aktiivisena kieliharrastuksessani.

Nikon jälkeen opettajanani oli **Leena Petridis** (nyk. **Haapala-Lindholm**) useamman vuoden ajan, olinpa sitten muutaman vuoden opiskeltuani yhden tunnin Leenan sijaisena opettajana, tiesin tehtävästä hyvissä ajoin etukäteen; ei tullut yllätyksenä luokan eteen meneminen.

Opettajana oleminen ei sinänsä ollut minulle uutta, sillä 80-luvulla Kuopion yliopistossa toimin pari vuotta farmaseuttisen kemian lehtorin sijaisena. Opetettava aine nyt oli kuitenkin nykykreikka, jota en ollut opiskellut itse yliopistossa kuten farmaseuttista kemiaa.

Luokkakaverit vaihtuivat usein, muutamat jatkoivat uskollisina vuodesta toiseen, ystäväystyimme ja tuimme toisiamme parhaamme mukaan kreikan opinnoissa. Menimme ainakin kerran vuodessa yhdessä syömään, pienimuotoisia ruokakursseja järjestettiin, kerroimme tunnilla matkakokemuksitamme ja teimme pieniä esitelmiäkin opettajan pyynnöstä.

2010-luvulla, kun Turun Työväenopiston kurssitarjontaa tyrehtyi haimme keinoja turvataksemme jatkoon; opettaja tarvittiin ja tila tarvittiin. Opettajaksemme lupautui innokas ja innovatiivinen **Kirsi Melvola-Georgakarakos**. Tilaksi järjestyi iso huone Ystävyden Talosta Uudenmaankadun ja Hämeenkadun kulmasta. Tila oli yhteinen kaikille uusille kulttuureille, joita Turkuun oli tullut vuosien mittaan. Tilassa koontui myös Turun Suomi-Kreikka Seura hallituksen kokouksiinsa ja vuosikokouksiinsa.

Kirsin opastuksella teimme mielenkiintoisia tutustumisia kreikkalaiseen kulttuuriin, elokuvaan, kirjallisuuteen ja ruoanlaittoon. Opimme kieltä käytännön tilanteissa! Eräänä päivänä saimme tiedon Kirsiltä, että hän muuttaa perheineen Helsinkiin, päätyö kutsui.

Seuraava opettajamme löytyi kuitenkin suhteellisen nopeasti Kirsi-opettajan avulla. Marianna pystyi kuitenkin tulemaan vain joka toinen viikko ryhmäämme opettamaan. Ryhmässämme oli edelleenkin runsaat 10 opiskelijaa, jotka olivat tulleet hyvin tuiksi keskenään.

Kirsi ehdotti minulle, että ottaisin vastuulleni 50% opetusvastuusta ainakin toistaiseksi. Olin hämmentynyt saamastani luottamuksen osoituksesta, mutta rauhoitin ja kypsytin ajatukseen Kirsin hyvien ohjeiden myötä. Kuinka säntillisesti noita ohjeita sitten noudatin, onkin jo toinen asia, mutta arvokkaita tienneyttäjia ja rohkaisijoita ne olivat. Pitää muistaa, että olemme aikuisia ihmisiä, erilaisine taustoinemme ja motivaattoreinemme. Pitää kokeilla uusia opetusmenetelmiä. Tuossa joitakin vinkkejä, osa kirjoittamattomia, jotka henkivät Kirsi-opettajastamme alusta loppuun.

Vuoroviikoin pidimme oppituntimme **Marianna Cholevan** kanssa. Hankimme yhteisen oppikirjan ryhmänä Kirsin opettajakautena ja saimme vinkkejä muista kirjoista, joita voisimme hankkia vaikka Ateenan matkoillamme.

Ystävyden Talossa opiskelimme yhteensä 2 vuotta. Se oli kasvun aikaa itselleni. Opettaminen oli mieluisaa, pyysin ja sain palautetta. Hankin kreikan kielen oppikirjoja kotiin. Aloin suunnittelemaan matkaa intensiivikursseille Kreikkaan n. 5-6 vuotta sitten. Löysin kouluni ja aloin hakemaan viikon jaksoa aluksi ottaakseni tuntumaa kyseiseen opiskelumenetelmään.

Ystävyden Talo lakkautettiin ja yhdistykset joutuivat jättämään tutuiksi tulleet, tosin hieman epäkäyttännölliset tilat. Jälleen Kirsi Melvola-Georgakarakos tuli apuun ja pääsimme jatkamaan vuonna 2015 Kirjantalon tiloihin. Turun Suomi-Kreikka Seuran toimintana olemme jatkaneet olemistamme näitten vaihtelun vuosienkin jälkeen.

Kirjan Talossa kuten Ystävyden Talossakin viikottainen oppituntimme on ollut keskiviikkoisin klo 18:30-20:00. Kirjan Talossa tilamme on valoisa ja sopivan kokoinen 12-14 opiskelijan ryhmällemme. Olen opettajana yksin jo kolmatta vuotta. Syys- ja kevätlukukaudet erottaa toisistaan ruhtinaallinen kesäloma ja noin kuukauden mittainen joulutauko.

Syksyllä 2016 menin ensimmäiselle intensiivikurssille Ateenaan, Σχολείο Ελληνικής Γλώσσας Μέγας Αλέξανδρος -kouluun. Tutustuimme hyvin opettajien, rehtorin ja silloisten kansainvälisten opiskelijoiden kesken. Rehtori **Karkanias** järjesti runsaasti ohjeisohjelmaa, mm. ravintoloihin ja ruokakulttuuriin tutustumista. Elokuvaillapäivä oli myös mieliinpainuva. Arvosanakseni, eli kielitaitotasokseni todettiin B2. Samoin seuraavalla jaksollani syksyllä 2017 olin tasolla B2. Keväällä 2018 saavutin taitotason Γ1 ja sama vahvistettiin saman vuoden syksyllä.

Yhteensä neljästä viikosta intensiivisesti en käy tarkemmin analysoimaan yhtäkään. Etenimme nopeasti normaalissa luokassa, ei kieliluokassa, ja tunnit olivat yleensä 1,5-tuntisia. Erillistä pitkää ruokatuntia ei pidetty. Kotitehtäviä tuli joka päivä kirjoitettavaksi, jotka opettaja tarkasti yksilöllisesti kommentoiden seuraavana päivänä.

Vuonna 2017 rehtori Karkanias kysyi ja ehdotti, olin simmeko suomenryhmässäni halukkaita projektiin, jossa kääntäisimme englanti-kreikka fraasisanakirjan suomeksi; kolmanneksi sarakkeeksi tulisi siis suomi. Alussa oleva lyhyt kielioppi tulisi myös suomentaa.

Esittelin työn ”lapsille” Turussa ja niinpä jaoimme sivut keskenämme aikataulutimme työn. Minulle tulivat kieliopin ja yleisten kappaleiden työstäminen, sisällysluettelot, lyhenteet, organisaatiot ja korjaukset kaiken jälkeen.

Jos tekisimme työmme valmiiksi, rehtori Karkanias oli luvannut meille kahden viikon opetusjakson itsellekin tässä samassa Ateenan koulussa. Matkat ja majoitukset itsekukin hoitaa omatoimisesti. Saimme aikaa niin paljon kuin tarve vaati. Nyt tammikuussa 2019 kävin viemässä ja luovuttamassa työmme koululle rehtorille ja oikolukijalle.

Viimeiset viikot olemme käyneet kirjeenvaihtoa Angelikin kanssa, korjanneet ja täydentäneet fraasikirjaa ajanmukaista sisältöä.

13.4.2019 ensimmäiset ryhmästämme (yhteensä 11 henkeä) matkustavat Ateenaan, loput tulevat viikon viiveellä, kielikouluun ja kulttuuriin pariin. Monet meistä vietämme sekä Suomen että Kreikan pääsiäisen tänä vuonna Ateenan keväässä.

Teksti ja kuva: *Jukka Heiskanen*

Runokirja Kreikasta

Katja Vaulio: Sinivalkoinen maailmani

Teoksen runot kertovat syvästä rakkaudesta Kreikkaa ja Suomea kohtaan. Maita yhdistävät sinivalkoiset värit ja pehmeä kieli, muu onkin toisin. Kreikassa rakkaus syntyi ensin pientä saarta kohtaan, sittemmin se löysi tunteilleen vankan kohteen Ateenasta. Toki meri, kieli, kreikkalainen tunnelma sitruunoineen ja oliiveineen on läsnä kaikkialla.

Suomessa heräävät eloon keijut ja sumujen neidot. Kypsyvät pelot, muuttuva metsä, salaperäinen suo herättävät uteliaisuuden ja rakkauden. Kotimaa ei ole kuuma, mutta viattoman kaunis ja *rakkauskin* sitä kohtaan on toisenlaista, kuin vierasta maata kohtaan. Löytyypä runojen seasta muutama myös kotipaikkakunnalle Kangasalle omistettuna.

Jo lapsena halusin kahta asiaa: tutustua vieraisiin maihin ja kulttuureihin, sekä kirjoittaa. Tuntui, että valinnat oli jo tehty puolestani ja elämä kuljetti minua näitä kahta asiaa kohti omia polkujaan. Olen asunut Kreikassa ja Venäjällä, sekä opiskellut molempia kieliä ja kulttuureja. Nämä kaksi maata ovat vaikuttaneet elämääni enemmän kuin mikään muu. Myös muut maat kulttuureineen ovat innoittaneet minua, viimeisimpänä Intia ja Kazakstan, mutta Kreikalla ja Venäjällä on erityisasema elämässäni. Ei ole siis ihme, että ensimmäisen runokirjani runoista puolet on omistettu Kreikalle, toinen puoli viralliselle kotimaalleni Suomelle. Kirjoittanut olen aina jossain muodossa ja ensimmäiset runokirjani runot kirjoitin jo asuessani hetken Nafpliossa Kreikassa vuonna 1999. Runoilijoina minuun ovat tehneet erityisen vaikutuksen Katri Vala sekä Tommy Tabermann. 2019 julkaisin toisen runokirjani, Intialle omistetun Intian taivaan alla. Runojen lisäksi kirjoitan lehtiartikkeleita ja blogitekstejä, sekä omaan blogiani Jumalainen seikkailu. Suunnitelmissa on myös oman matkakirjan teko.

Tämä tarina, pitkä ja polveileva, sai alkunsa jo seitsemäntoista vuotta sitten Kreikasta, kun kirjoitin ensimmäiset runoni vastarakastuneena tuohon toiseen maahani. Muistan yhä, miltä Nafplio tuntui (auringon hellyydeltä), miltä se kuulosti (vuohenkellon vaimealta kilinältä kukkuloiden hiljaisuudessa), miltä se tuoksui (appelsiineilta, joita yöpakkaneen oli sipaissut), miten maa hyväili minua. Tarina oikeastaan päättyy Kazakstaniin, koska siellä sain sähköpostin, jossa ilmoitettiin, että kirjani on hyväksytty kustannettavaksi! Pelottava, huumava ilo valtasi minut.

Uunituoretta runokirjaa voi tilata:

<http://www.mediapinta.fi/isbn/978-952-236-611-5> tai katjavaulio@hotmail.com

Tekstit ja kuvat:

www.mediapinta.fi ja <http://www.jumalainenseikkailu.fi/2017/11/18/sanoista-runoihin/>

Liittohallituksen päätöksiä 2.3.2019

Tiedotus

- Liitto julkaisee **Filellinas-jäsenlehteä 2 numeroa vuodessa**. Lehdet julkaistaan pääasiallisesti verkkolehtenä.
- **Liiton kotisivuja** (<http://www.skyl.fi>) käytetään tehokkaasti tiedotukseen.
- Liitto tiedottaa tapahtumista myös **Facebookissa**.
- Liitto toimittaa jäsenyhdistyksilleen **sähköpostitiedotteita**.

Arvo Allosen muistorahasto

- Muistorahastosta jaetaan vuonna 2019 yksi **1000 euron apuraha**.
- **Stipenditoimikunta** jatkaa nykyisessä kokoonpanossaan. Puheenjohtajana toimii Kaija Kivikoski Vantaalta ja jäsenenä Hannaleena Hieta Turusta ja Marjut Katoniemi-Kutsuridis Helsingistä.

Vuoden 2019 toimintaa

- Liitto on osallistunut **Matka 2019 -messuille 17.–20.1.2018** Kreikan valtion matkailutoimiston alueella yhdessä Helsingin yhdistyksen kanssa. Myös muista yhdistyksistä saatiin esittelijöitä mukaan.
- Päätöstä **opetus- ja kulttuuriministeriön avustuksesta** vuodelle 2019 ei ole saatu kokoukseen mennessä, joten liittokokous valtuutti hallituksen tekemään varojen käyttösuunnitelman, kun päätös on saatu.
- **Tanssiryhmä ja tanssinopettaja esiintyisi ja opettaisi kreikkalaisia tansseja kolmena päivänä Kaustisen kansanmusiikkifestivaalilla**. Kansanmusiikkifestivaali voi kustantaa majoituksen Kaustisella sekä yhdensuuntaisen matkan Suomessa. Lisäksi on rahoitettava lennot. Kaustisen lisäksi ryhmä voi esiintyä myös muilla paikkakunnilla.
- Liitto tukee **Porin yhdistyksen 40-vuotisjuhlaa ja Pietarsaaren yhdistyksen 30-vuotistapahtumia**
- Liitto tukee **kreikkalaisen musiikin konserttitapahtumia**.
- Liitto voi tukea jäsenyhdistyksiensä kanssa **kreikkalaiseen kulttuuriin liittyviä näyttely-, elokuva- ja muita kulttuuritapahtumia**, sekä tanssinopettajien ja muusikoiden matkakuluja.

Kokoukset

- **Liittokokous** on pidetty 2.3.2019 Porissa. **Liittohallitus** kokoontui ennen liittokokousta, sekä pitää tarvittaessa sähköposti- ja videokokouksia. **Syyskokous** ja mahdollisesti myös uusien sääntöjen mukainen **liittokokous** pidetään Pietarsaareissa 12.10.2019.

Jäsenmaksut

- **Jäsenmaksut pysyvät entisinä**: 1,50 € yhdistyksen henkilöjäsentä kohti sekä yli 300 jäsenen osalta 0,75 €. **Kannatusjäsenen jäsenmaksu** on 15 €, johon sisältyy **painettu Filellinas-lehden vuosikerta** kotiin postitettuna.

ARVO ALLOSEN MUISTORAHASTON VUODEN 2019 STIPENDI

Suomi-Kreikka yhdistysten liiton ensimmäinen puheenjohtaja oli **Arvo Allonen**, joka toimi puheenjohtajana kuusi vuotta.

Suomi-Kreikka yhdistysten liitto ry jakaa vuosittain Arvo Allosen muistoa kantavasta rahastosta stipendejä liiton sääntöjen mukaiseen toimintaan.

Vuoden 2019 stipendin hakeminen

Suomi-Kreikka yhdistysten liitto ry julistaa haettavaksi Arvo Allosen muistorahaston stipendin vuodelle 2019, arvoltaan 1000 euroa.

Stipenditoimikunta voi myös esittää stipendin jakamista useamman hakijan kesken. Arvo Allosen muistorahaston tarkoituksena on jakaa stipendejä liiton sääntöjen mukaiseen koulutukseen, tutkimukseen, kursseihin ja opintomatkoihin sekä kreikkalaisen kulttuurin maissa että kotimaassa.

Liiton tarkoituksena on toimia jäsenyhdistyksiensä yhdyssiteenä ja lisätä Kreikan maan ja kansan tuntemusta sekä levittää tietoa antiikin ja tämän päivän Kreikan sivistyksestä, historiasta ja yhteiskunnasta. Rahaston sääntöjen mukaan stipendin hakeminen on mahdollista kaikille Kreikan kulttuurista kiinnostuneille. Hakijalta ei edellytetä Suomi-Kreikka yhdistysten liitto ry:n jäsenyhdistyksen jäsenyyttä.

Vapaamuotoiset hakemukset, joista käyvät ilmi hakijan taustatiedot (CV mukaan lukien) sekä stipendin tarkka käyttötarkoitus ja -aika, tulee toimittaa **28.6.2019 mennessä** osoitteella:

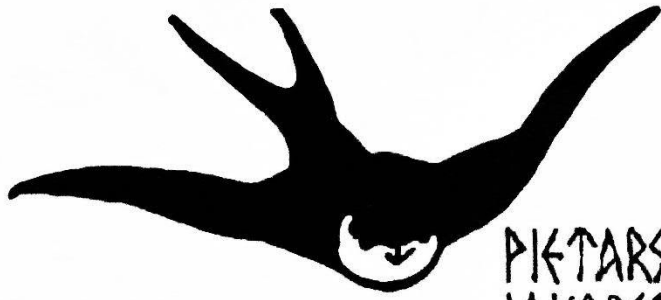
Kaija Kivikoski, Hiekkakivenkuja 3, 01700 Vantaa
Kuoreen lisäksi merkintä: "Arvo Allosen muistorahaston stipendi"

Myöhästyneitä hakemuksia ei käsitellä.

Stipenditoimikunta tekee hakemusten perusteella liittohallitukselle esityksen stipendin saajasta tai saajista. Stipendin saajan vahvistaa Suomi-Kreikka yhdistysten liitto ry:n liittohallitus syyskokouksessaan.

Asiaa koskevat tiedustelut:

Kaija Kivikoski,
email: [kaija.kivikoski\(at\)kolumbus.fi](mailto:kaija.kivikoski(at)kolumbus.fi),
puh. 040-8313930

PIETARSAAREN KREIKANYSTÄVÄT
JAKOBSTADS GREKLANDSVÄNNER

YHDISTYKSEMME TÄYTTÄÄ 30 VUOTTA

JUHLIMME 12.10. 2019 PIETARSAAREN KAUPUNGINHOTELLISSA KLO
18.00 ALKAEN

OHJELMASSA MM. RUNSAS BUFFET-ILLALLINEN, ARPAJAISET, TANSSIA
MUSIIKISTA HUOLEHTII SOUVLAKI ORKESTERI

TERVETULOA!

TARKEMPAA TIETOA KEVÄÄN AIKANA KOTISIVULLAMME

www.pietarsaarenkreikanystavat.fi

LÄHETÄMME TIETOA MYÖS SÄHKÖPOSTILLA YHDISTYKSILLE

Jäsenyhdistykset

Suomi-Kreikka yhdistysten liitto on perustettu vuonna 1980. Vuonna 2019 liittoon kuuluu 15 jäsenyhdistystä, joilla on yhteensä noin 1400 jäsentä.

HELSINGIN SUOMI-KREIKKA YHDISTYS ry

Inkoonkatu 7, 00510 Helsinki
Puheenjohtaja: Aili Lamminen
☎ 040 533 5513, allulamminen(at)gmail.com,
<http://www.helsinginsuomikreikkayhdistys.fi>

JOENSUUN KREIKAN YSTÄVÄT ry

Puheenjohtaja: Katri Palpatzis
katripalpa(at)gmail.com

KAAKKOIS-SUOMEN KREIKANYSTÄVÄT ry, Hamina

Puheenjohtaja: Jorma Miinalainen
☎ 0500 910 605, jorma.miinalainen(at)pp.inet.fi
<http://www.kaakkoissuomenkreikka.net>

KARELIA-KREIKKA LAPPEENRANTA ry

Puheenjohtaja: Eila Lindqvist
Eila1lindqvist(at)gmail.com

KESKI-SAVON KREIKANYSTÄVÄT ry, Varkaus

Puheenjohtaja: Jarmo Harju,
☎ 0500 508 935, jarmo.harju (at) pp.inet.fi
<http://www.savonkreikka.com>

KOUVOLAN SEUDUN SUOMI-KREIKKA YHDISTYS ry

Puheenjohtaja: Yrjö Määttänen
☎ 050 413 0820
<http://kouvolankreikka.fi/>

KREIKAN YSTÄVÄT ry, Kuopio

Puheenjohtaja: Jussi Partanen
☎ 040 841 2724, info(at)kreikanystavat.fi
<http://www.kreikanystavat.fi>

LÄNSI-POHJAN SUOMI-KREIKKA YHDISTYS ry, Kemi

Puheenjohtaja: Pekka Kinnunen
☎ 040 593 1705, pekka.ok(at)jippii.fi

MELTEMIA, KREIKAN KULTTUURIN

HARRASTAJAT ry, Vaasa

Puheenjohtaja: Paula P. Isaksen
☎ 0400 568 385, paula.isaksen(at)gmail.com

NAPAPIIRIN KREIKAN YSTÄVÄT ry, Rovaniemi

Puheenjohtaja: Kai Leinonen
☎ 0407216614
kai.leinonen@pp1.inet.fi

PIETARSAAREN KREIKAN YSTÄVÄT ry

Puheenjohtaja: Matti Antila
☎ 040 551 4766, mhi.antila(at)gmail.com
<http://www.pietarsaarenkreikanystavat.fi>

PORIN SUOMI-KREIKKA YHDISTYS ry

Puheenjohtaja: Pirjo Koskinen
☎ 040 507 6199, pirjo.koskinen25(at)outlook.com
<http://porinkreikka.com/>

RAUMAN SEUDUN SUOMI-KREIKKA YHDISTYS ry

Jari Vuoristo
☎ 050 059 0828
jari.vuoristo(at)hotmail.com

TAMPEREEN SUOMI-KREIKKA YHDISTYS ry

Puheenjohtaja: Martina Villa
☎ 040 556 6323
Pj(at)tresuomikreikka.net
<http://www.tresuomikreikka.net>

TURUN SUOMI-KREIKKA SEURA ry

Puheenjohtaja: Jukka Heiskanen
☎ 050 573 8040
jukka.heiskanen(at)kolumbus.fi
<http://turunsuomikreikkaseurary.blogspot.fi>

SUOMI-KREIKKA
YHDISTYSTEN LIITTO
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ
ΦΙΝΛΑΝΔΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

”Laiva kuvaa Kreikan vuosituhantista kulttuuria, ihmiset purjeena liittoa sekä sitä, että yhteistoiminnalla asiat liikkuvat eteenpäin.”

Liitto toimii jäsenyhdistystensä yhdyssiteenä. Tavoitteena on lisätä Kreikan maan ja kansan tuntemusta sekä syventää tietämystä niin antiikin kuin nykyajankin Kreikan kulttuurista, historiasta ja yhteiskunnasta. Liitto on epäpoliittinen eikä näin ollen ota poliittista kantaa.

Liitto tuo erilaisia kulttuuritapahtumia Kreikasta, tiedottaa mahdollisimman kattavasti Kreikkaa koskevista tapahtumista kotisivuillaan sekä sosiaalisen median eri muodoilla perinteisen tiedotus- ja julkaisutoiminnan lisäksi, järjestää seminaareja ja kursseja, edistää kreikan kielen ja antiikin kulttuurin opetusta sekä avustaa yhteydenpidossa Suomen ja Kreikan viranomaisiin. Liitto voi avustaa jäsenyhdistyksiensä tapahtumia.

Liiton varsinaisiksi jäseniksi voivat päästä paikalliset rekisteröidyt Kreikan ystävyysyhdistykset, jotka liittohallitus hyväksyy jäseniksi. Lisäksi liitolla voi olla tukijäseniä.

Liiton johdon muodostavat liittokokous ja liittohallitus. Päättäntävaltaa käyttää liittokokous ja toimeenpanovaltaa liittohallitus.

Liittohallitus v. 2019

Puheenjohtaja: Yrjö Viinikka, Helsingin Suomi-Kreikka yhdistys, Hiekkakivenkuja 3, 01700 Vantaa,
☎ 040 098 1698, viinikka(at)utu.fi

Varapuheenjohtaja: Jukka Heiskanen,
Turun Suomi-Kreikka seura,
☎ 050 573 8040, jukka.heiskanen(at)kolumbus.fi

Sihteeri: Marita Jurva, Keski-Savon Kreikanystävät
Juvantie 56 as 1, 51900 Juva, ☎ 050 340 6720,
marita.jurva(at)elisanet.fi

Taloudenhoitaja: Pirjo Koskinen,
Porin Suomi-Kreikka yhdistys
Sommelontie 39, 28300 Pori, ☎ 040 507 6199,
pirjo.koskinen25(at)outlook.com

Tiedottaja ja Filellinas-lehden toimittaja:
Kaija Kivikoski, Helsingin Suomi-Kreikka yhdistys
Hiekkakivenkuja 3, 01700 Vantaa, ☎ 040 831 3930,
kaija.kivikoski(at)kolumbus.fi

Muut jäsenet: (suluissa varajäsen)

Matti Antila, Pietarsaaren Kreikan Ystävät,
☎ 040 551 4766
(Paula Isaksen, Vaasa)

Martina Villa, Tampereen Suomi-Kreikka yhdistys
☎ 040 556 6323, pj(at)tresuomikreikka.net
(Antti Suominen, Turku)

Aili Lamminen, Helsingin Suomi-Kreikka yhdistys
☎ 040 533 5513, allulamminen(at)gmail.com,
(Irmeli Lasarenko, Helsinki)

Mikko Piironen, Keski-Savo Kreikanystävät
☎ 050 543 1691
(Terttu Rönkkö, Kuopio)

Yrjö Määttänen, Kouvolan seudun
Suomi-Kreikka yhdistys, ☎ 050 413 0820
<http://kouvolankreikka.fi/>
(Jorma Miinalainen, Hamina)

Vanhankaupungin nuorisoseuran talo **Berghyddan** on perinteinen juhlapaikka idyllisessä ympäristössä Helsingin kaupungin syntysijoilla. Monikäyttöiset tilamme ja osaava henkilökuntamme tarjoavat puitteet ikimuistosiin perhejuhliin, yritystilaisuuksiin ja kulttuuritapahtumiin.

Amerodos Oy

Kimon Papadopoulos

Vanhankaupungintie 3, 00560 Helsinki

info@berghyddan.fi

040 568 5611

GREECE

A 365 DAY DESTINATION

www.visitgreece.gr